

ПРИМЉЕНО: 17. 02. 2016

10⁰⁷
/16

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	501-287		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Народни посланик Проф. др Јанко Веселиновић – Покрет за ПРЕОКРЕТ

17. фебруар 2015. године

Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом, подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 24. став 4. уводна реченица мења се и гласи:

„После става 7. додају се ст. 8. - 17. који гласе:“

Ст. 11. - 17 гласе:

„Амбалажом за паковање купљене робе сматрају се пластичне, папирне, платнене или од другог материјала направљене кесе или кутије и друге сличне ствари направљене од пластике, папира, платна или другог материјала погодног за паковање купљене робе, а које обезбеђује трговац.

Продавац је дужан да цене амбалаже посебно исказује кроз назив амбалаже и појединачну цену, која се исказује на фискалном рачуну.

Забрањено је урачунавање цене амбалаже у цену производа и сваки трошак амбалаже мора бити исказан купцима кроз цену те амбалаже.

Од обавезе из става 2. и 3. овог члана изузето је амбалажно паковање намењено за производе који немају фабричку амбалажу: месо, поврће и воће, производи у ринфузи и други производи који немају фабричко паковање. Та амбалажна паковања морају бити посебно означена и на њима треба да стоји ознака за коју групу производа је намењена.

У продајном објекту треба да буде обезбеђено место на коме купци могу да оставе своје лично амбалажно паковање.

Трговци су дужни да од дана ступања на снагу овог закона на видном месту у објектима у којима се обавља трговина истакну обавештење којим ће информисати купце о дану почетка примене овог закона и о цени пластичне амбалаже за паковање купљене робе која ће бити наплаћивана од дана почетка примене овог закона.

Трговци посебно информишу купце да је до почетка примене овог закона цена пластичне амбалаже била урачунавана у цену осталих производа.“

Образложење

Законом о управљањем отпадом уређује се и питање санирања отпада чија је примарна намена била једнократна пластична амбалажа. Наиме, трговци робу пакују или то чине сами купци узимајући од продавца амбалажу (најчешће пластичне кесе) без накнаде. Међутим, цена те амбалаже укалкулисана је у цену свих производа и плаћају је сви купци независно да ли користе или не користе амбалажу продавца. Тако купци приликом куповине млека, хлеба и других производа увек у тој цени плаћају и цену амбалаже који они користе или не користе. Србија је у том погледу готово усамљена у упоредном праву.

Према неким анкетама, велики број грађана Србије се изјашњава за избацивање пластичних кеса из употребе.

Промет пластичних кеса, тренутно у Србији, није регулисан законом, па ове измене могу бити добар почетак на путу решавања овог проблема, нарочито у погледу смањења употребе пластичних кеса.

Усвајањем ових измена купци ће имати економску корист, јер ће укупни зависни трошкови трговца по јединици производа бити мањи, па ће то омогућити ниже цене производа. На бази јавно доступних цена које имају произвођачи пластичних кеса цене се крећу око 1,00 динара по комаду за најјефтиније, односно најтање и најмање кесе, чија је носивост до 1 кг док су веће кесе од 10,80 до 17,40 динара по комаду за пластичне кесе. Реч је о обичним кесама без штампе, а познато је да многи трговачки ланци на кесама имају и своју рекламу. Пластичне кесе за већа паковања (за одећу), су око 15,00 до 50,00 динара. Просечна породица у Србији, која живи у граду, према неким подацима, узме дневно и до 10 кеса, што може довести до рачунице да месечно посредно за ту робу плате од 300 до 1.000 динара.

Други позитивни ефекти ових измена и допуна је и у чињеници да ће се број амбалаже, посебно пластичних кеса, које се углавном користе једнократно значајно смањити. Наиме сада ће купци моћи да сами изаберу да ли ће користити виšekратне кесе или торбе или ће сваки пут куповати пластичне кесе за једну употребу. Тиме би се смањило загађење животне средине јер је процена да се дневно у Србији једнократно употреби 7.000.000 пластичних кеса и оне заврше не само на депонијама већ и у природи, а многим је разградљивост преко 100 година. То ствара трошак за комунална предузећа, која значајан део својих људских капацитета дневно ангажују на прикупљање баш пластичних кеса које ветар разноси.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Проф. др Јанко Веселиновић – Покрет за ПРЕОКРЕТ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
17. фебруар 2016. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 17. 02. 2016

M45

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	501-284/16		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом**, подносимо:

А М А Н Д М А Н

У члану 41. којим се мења члан 75. став 13. мења се и гласи:

„После затварања депоније оператер је дужан да депонију одржава, врши надзор и контролу у периоду накнадног одржавања, који одреди надлежни орган за издавање дозволе, узимајући у обзир рок у којем депонија може представљати опасност по животну средину.“

Образложење

Сматрамо да је измена предложена амандманом у складу са правописом и граматиком српског језика.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Павићевић

ПРИМЉЕНО: 17. 02. 2016

1148

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
17.02.2016. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	501-287/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом подносим

А М А Н Д М А Н

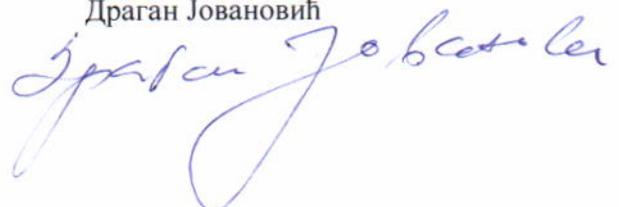
У члану 2. став 7. у коме се мења тачка 14) после речи: „по правилу на локацији на којој отпад настаје или на некој другој локацији која је у власништву генератора отпада на којој се отпад прописно складишти“ додају се речи: „или на другој условној локацији која задовољава услове заштите животне средине или на месту искоришћења или уградње материјала који настају из третмана отпада, уз претходно прибављену сагласност надлежног органа јединице локалне самоуправе“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

У свакодневном животу велики број генератора отпада као што су на пример сеоска домаћинства или фирме смештене у стамбеним зградама итд. није у ситуацији да обезбеди адекватне услове за рад мобилног постројења; немају у власништву простор на коме би отпад могао безбедно да се третира и зато је неопходно да се законом предвиди и могућност да се мобилно постројење постави и на некој другој локацији која наравно задовољава услове заштите животне средине уз претходно прибављену сагласност надлежног органа јединице локалне самоуправе. Такође, није занемарљив ни економски моменат, односно чињеница да се близином места уградње, односно искоришћења материјала који настаје третманом отпада умањују манипулативни трошкови који утичу на цену услуге третмана отпада.

Народни посланик

Драган Јовановић

ПРИМЉЕНО: 17. 02. 2016

1148

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
17.02.2016. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	501-287/16		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 24. став 4. мења се и гласи:

„После става 7. додају се ст. 8, 9, 10. и 11, који гласе:

Јединица локалне самоуправе дужна је да изради пројекат санације и рекултивације за постојеће несанитарне депоније - сметлишта, у складу са законом којим се уређује заштита животне средине.

Јединица локалне самоуправе која настави да користи несанитарне депоније – сметлишта и која се не укључи у регионални систем санитарног одлагања комуналног отпада у складу са Националном стратегијом за управљање отпадом дефинише се као загађивач и има обавезу плаћања накнаде за загађење животне средине, сразмерно броју становника.

Јавно комунално предузеће које управља несанитарним депонијама - сметлиштима комуналног отпада дужно је да достави министарству, односно надлежном органу аутономне покрајине на сагласност радни план постројења из члана 16. овог закона са програмом корективних мера и динамиком прилагођавања рада постројења у складу са овим законом и прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније.

Министар прописује начин вођења и изглед евиденције депонија и сметлишта на подручју јединице локалне самоуправе, као и начин и рокове за његово достављање.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

У Републици Србији више од 90% јединица локалне самоуправе нема уређен систем одлагања и прераде комуналног отпада, а дивље депоније ничу на сваком кораку што драматично угрожава нашу животну средину. Постоји оправдана бојазан да ни формирање регионалног система санитарног одлагања комуналног отпада у складу са Националном стратегијом за управљање отпадом неће у великој мери поправити генерално јако лошу ситуацију на терену. Идеја амандмана је да локалне самоуправе у пуној мери прихвате одговорност за све што се дешава на њиховој територији када су у питању дивље депоније и да се у складу са општим начелом „загађивач плаћа“ подзаконским актом уреди обавеза таквих јединица локалне самоуправе да уплаћују одређена средства у буџетски фонд чија је намена заштита животне средине.

Народни посланик

Драган Јовановић

